

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
47

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 872. Περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1962 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρυξέλλαις Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρός». 1
- N. 873. Περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1961 ὑπογραφείσης καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ρώμῃ, Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐντεταλμένων νὰ δέχωνται ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων ἀρχῶν». 2
- N. 874. Περί κυρώσεως τῆς εἰς Ἀθήνας τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1977 ὑπογραφείσης Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν σύστασιν σεισμολογικοῦ σταθμοῦ εἰς Κύπρον. 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΘΡΙΘ. 872

Περί κυρώσεως τῆς ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1962 ὑπογραφείσης ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρυξέλλαις Διεθνούς Συμβάσεως «περὶ τῆς ἀποδείξεως τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρός».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν :

Ἐρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλους τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως ὑπογραφείσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 12ην Σεπτεμβρίου 1962 Διεθνὴς Σύμβασις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ἐναντι τῆς μητρός των, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔπεται, ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

CONVENTION RELATIVE A L'ETABLISSEMENT DE LA FILIATION MATERNELLE DES ENFANTS NATURELS

La République Fédérale d'Allemagne, la République d'Autriche, le Royaume de Belgique, la République Française, le Royaume de Grèce, la République Italienne, le Grand-Duché de Luxembourg, le Royaume des Pays-Bas, la Confédération Suisse et la République Turque, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux d'armoniser les règles concernant l'établissement de la filiation maternelle des enfants naturels, sont convenus des dispositions suivantes.

Article 1.

Lorsqu'une personne est désignée dans l'acte de naissance d'un enfant naturel comme étant la mère de ce dernier, la filiation maternelle est établie par cette désignation. Cette filiation peut toutefois être contestée.

Article 2.

Lorsque la mère n'est pas désignée dans l'acte de naissance, elle a la faculté de faire une déclaration de reconnaissance devant l'autorité compétente de chacun des Etats contractants.

Article 3.

Lorsque la mère est désignée dans l'acte de naissance et qu'elle justifie qu'une déclaration de reconnaissance est néanmoins nécessaire pour satisfaire aux exigences de la loi d'un Etat non contractant, elle a la faculté de faire une telle déclaration devant l'autorité compétente de chacun des Etats contractants.

Article 4.

Les dispositions des articles 2 et 3 ne préjugent pas de la validité de la reconnaissance.

Article 5.

Les dispositions de l'article 1er ne concernent, pour chaque Etat contractant, que les naissances postérieures à l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 6.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Conseil Fédéral Suisse.

Celui-ci avisera les Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'instrument de ratification.

Article 7.

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la date du dépôt du deuxième instrument de ratification prévu à l'article précédent.

Pour chaque Etat signataire, ratifiant postérieurement la Convention, celle-ci entrera en vigueur le trentième jour suivant la date du dépôt de son instrument de ratification.

Article 8.

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant.

Tout Etat contractant pourra, lors de la signature, de la ratification, de l'adhésion, ou ultérieurement déclarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-métropolitains, des Etats ou des territoires dont les relations internationales sont assurées par lui. Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette notification chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans le ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout moment, par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou plusieurs des Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvelle notification chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable au territoire visé, le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9.

Tout Etat membre du Conseil de l'Europe ou de la Commission Internationale de l'Etat Civil pourra adhérer à la présente Convention. L'Etat désirant adhérer notifiera son intention par un acte qui sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse. Celui-ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La Convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date du dépôt de l'acte de l'adhésion.

Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10.

La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Chacun des Etats contractants aura toutefois la faculté de la dénoncer en tout temps au moyen d'une notification adressée par écrit au Conseil Fédéral Suisse qui en informera les autres Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Cette faculté de dénonciation ne pourra être exercée avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date de la ratification ou de l'adhésion.

La dénonciation produira effet six mois après la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

En foi de quoi les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Bruxelles le 12.9.1962 en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants et au Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΑΦΟΡΩΣΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ
ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΤΕΚΝΩΝ
ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ

Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας, ἡ Αὐστριακὴ Δημοκρατία, τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου, ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, τὸ Μέγα Δουκάτον τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία καὶ ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία, μέλη τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐπιθυμοῦντα ὅπως ἐναρμονίσουν τοὺς ἀφορώντας εἰς τὴν ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος τῶν φυσικῶν τέκνων ὡς πρὸς τὴν μητέρα καὶ νόνα, συνφέρωνται ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων:

Ἄρθρον 1.

Ὅταν ἄτομον τι δηλοῦται εἰς τὴν ληξιπαραχρῆν πρᾶξιν γεννήσεως φυσικοῦ τινὸς τέκνου ὡς ἡ μήτηρ τοῦ τελευταίου τούτου, ἡ σχέσις τοῦ τέκνου πρὸς τὴν μητέρα ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως. Ἡ ἐν λόγῳ σχέσις δύναται ἐν τούτοις νὰ ἀμφισβητηθῇ.

Ἄρθρον 2.

Ὅταν ἡ μήτηρ δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ληξιπαραχρῆν πρᾶξιν γεννήσεως αὕτη ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ προῇ εἰς δήλωσιν ἀναγνωρίσεως ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὅταν ἡ μήτηρ δηλοῦται εἰς τὴν ληξιπαραχρῆν πρᾶξιν γεννήσεως καὶ δικαιολογῇ ὅτι: δήλωσις ἀναγνωρίσεως εἶναι πάρα ταῦτα ἀναγκασίᾳ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ δικαίου μὴ συμβαλλομένου τινὸς Κράτους, αὕτη ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ προῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 3 δὲν προδικάζουσι τὴν ἰσχύν τῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 1 δὲν ἀφορροῦν, δι' ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, εἰ μὴ μόνον τὰς μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως γεννήσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει κυρωθῇ καὶ τὰ ὅργανα ἐπικυρώσεως θέλουσι κατατεθῇ παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβούλιῳ. Τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον θέλει γνωρίσει εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως ἐκάστην κατάθεσιν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τοῦ δευτέρου ὀργάνου ἐπικυρώσεως προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ προηγούμενου ἁρθρου.

Δι' ἕκαστον ὑπογράφον Κράτος, κυροῦν μεταγενεστέρως τὴν σύμβασιν, αὕτη θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τῶν ὀργάνων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται αὐτοδικαίως ἐφ' ὅλης τῆς μητροπολιτικῆς ἐπικρατείας ἐκάστου συμβαλλομένου Κράτους.

Ἐκαστον συμβαλλόμενον Κράτος θὰ δύναται ὅπως κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν κύρωσιν, τὴν προσχώρησιν ἢ μεταγενεστέρως δηλώσῃ διὰ γνωστοποίησεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσι ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐνὸς ἢ περισσοτέρων χωρῶν τῆς μὴ μητροπολιτικῆς ἐπικρατείας του, τῶν Κρατῶν ἢ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν ὁποίων αἱ διεθνεῖς σχέσεις ἐξασφαλίζονται παρ' αὐτοῦ. Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θέλει εἰδοποιήσει περὶ τῆς ὡς ἄνω γνωστοποίησεως ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θέλουσι κατατεθῇ ἐφαρμοστέαι ἐπὶ τῆς ἐπικρατείας ἢ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῇ γνωστοποίησει τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ἤθελε λάβει τὴν προμνησθεῖσαν γνωστοποίησιν.

Πᾶν προῶν εἰς δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου Κράτος, θὰ δύναται ἀκολούθως νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, διὰ γνωστοποίησεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ παρούσα σύμβασις θέλει παύσει ἐφαρμοζομένη εἰς ἐν ἢ περισσότερα Κράτη ἢ ἐπικρατείας καθοριζομένας ἐν τῇ δήλωσει.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θέλει εἰδοποιήσει περὶ τῆς νέας γνωστοποίησεως ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ σύμβασις θέλει παύσει νὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὴν προβλεπόμενην ἐπικρατεῖαν τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ἤθελε λάβει τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν. Τὸ ἐπιθυμοῦν ὅπως προσχωρήσῃ Κράτος θέλει γνωστοποιήσει τὴν πρόθεσιν του διὰ πράξεως κατατεθειμένης παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβούλιῳ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο θέλει εἰδοποιήσει ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ οἰαδήποτε καταθέσεως πράξεως προσχωρήσεως. Ἡ σύμβασις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ προσχωρήσαν Κράτος τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τῆς πράξεως προσχωρήσεως.

Ἡ κατάθεσις τῆς πράξεως προσχωρήσεως δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰ μὴ μόνον μετὰ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει παραμείναι ἐν ἰσχύϊ ἄνευ περιορισμοῦ διαρκείας. Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἔχῃ πάντως τὴν δυνατότητα ὅπως καταγγεῖλῃ ταύτην ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ γνωστοποίησεως ἀπευθυνομένης ἐγγράφως πρὸς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ὅπου θέλει πληροφορήσῃ τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ εὐχέρεια αὕτη καταγγελίας δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸ τῆς ἐκποπῆς πενταετοῦς προθεσμίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς κυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως.

Ἡ καταγγελία θέλει παρᾶγει ἀποτέλεσμα ἐξ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ τὴν ἐν λόγῳ γνωστοποίησιν.

Εἰς πίστῳσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι, δεόντως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Βρυξελλαῖς τῇ 12.9.1962, εἰς ἐν μόνον πρωτότυπον ὅπερ θέλει κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ ὁποῖου κεκυρωμένον ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ πρὸς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

*Ἀρθρον δεύτερον.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ ἀρθρου πρώτου τοῦ παρόντος κυρουμένης Συμβάσεως ὁρίζονται ὡς ἀρμόδιοι ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ δύναιτο νὰ γίνεταί ἡ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τῆς Συμβάσεως προβλεπομένη δηλώσις τῆς μητρὸς, τὰ κατὰ τὸν Ληξιαρχικὸν Κώδικα κατὰ τόπους ἀρμόδιον ληξιαρχεῖα.

*Ἀρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 7 τῆς διὰ τοῦτου κυρουμένης Συμβάσεως καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐδωρῶνται καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 873

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1961 ὑπογραφείσης καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐν Ρώμῃ, Διεθνoῦς Συμβάσεως περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐντεταλμένων νὰ δέχονται ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων ἀρχῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν:

*Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμος ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὡς μέλους τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστά-

σεως, ὑπογραφείσα ἐν Ρώμῃ, τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1961 Διεθνῆς Σύμβασις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐντεταλμένων νὰ δέχονται τὰς ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων ἀρχῶν, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔπεται, ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἐν μεταφράσει, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

CONVENTION

portant

extension de la compétence des autorités qualifiées pour recevoir les reconnaissances d'enfants naturels

Les Gouvernements de la République Fédérale d'Allemagne, de la République d'Autriche, du Royaume de Belgique, de la République Française, du Royaume de Grèce, de la République Italienne, du Grand-Duché de Luxembourg, du Royaume des Pays-Bas, de la Confédération Suisse et de la République Turque, membres de la Commission Internationale de l'Etat Civil, désireux de permettre aux ressortissants de leurs Etats respectifs de souscrire des reconnaissances d'enfants naturels sur le territoire des autres Etats contractants comme ils pourraient le faire sur le territoire de leur propre Etat, et de faciliter ainsi de telles reconnaissances, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier

Au sens de la présente Convention, l'acte par lequel une personne déclare être le père d'un enfant naturel, est désigné par les termes «reconnaissance avec filiation» ou par les termes «reconnaissance sans filiation», suivant que cette déclaration tend à établir ou non un lien juridique de filiation entre celui qui la souscrit et l'enfant naturel qui on est l'objet.

Article 2

Sur le territoire des Etats contractants dont la législation ne prévoit que la reconnaissance sans filiation, les ressortissants des autres Etats contractants, dont la législation prévoit la reconnaissance avec filiation, sont admis à souscrire une reconnaissance avec filiation.

Article 3

Sur le territoire des Etats contractants dont la législation ne prévoit que la reconnaissance avec filiation, les ressortissants des autres Etats contractants, dont la législation prévoit la reconnaissance sans filiation, sont admis à souscrire une reconnaissance sans filiation.

Article 4

Les déclarations prévues aux articles 2 et 3 sont reques par l'officier de l'état civil ou par toute autre autorité compétente, en la forme authentique déterminée par la loi locale, et doivent toujours mentionner la nationalité dont s'est prévalu le déclarant. Elles ont la même valeur que si elles avaient été souscrites devant l'autorité compétente du pays du déclarant.

Article 5

Les expéditions ou extraits certifiés conformes des actes contenant les déclarations prévues aux articles 2 et 3 et revêtus de la signature et du sceau et l'autorité qui les a délivrés sont dispensés de l'égislation sur le territoire des Etats contractants.

Article 6

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés auprès du Conseil Fédéral Suisse.

Celui-ci avisera les Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'instrument de ratification.

Article 7

La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour suivant la date du dépôt du deuxième instrument de ratification, prévue à l'article précédent.

Pour chaque Etat signataire, ratifiant postérieurement la Convention, celle-ci entrera en vigueur le trentième jour suivant la date du dépôt de son instrument de ratification.

Article 8

La présente Convention s'applique de plein droit sur toute l'étendue du territoire métropolitain de chaque Etat contractant.

Tout Etat contractant pourra, lors de la signature, de la ratification, de l'adhésion, ou ultérieurement, déclarer par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse que les dispositions de la présente Convention seront applicables à l'un ou plusieurs de ses territoires extra-métropolitains, des Etats ou des territoires dont les relations internationales sont assurées par lui. Le Conseil Fédéral Suisse avisera de cette notification chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil. Les dispositions de la présente Convention deviendront applicables dans le ou les territoires désignés dans la notification le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Tout Etat qui a fait une déclaration conformément aux dispositions de l'alinéa 2 du présent article, pourra, par la suite, déclarer à tout moment, par notification adressée au Conseil Fédéral Suisse, que la présente Convention cessera d'être applicable à l'un ou plusieurs des Etats ou territoires désignés dans la déclaration.

Le Conseil Fédéral Suisse avisera de la nouvelle notification chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La Convention cessera d'être applicable au territoire visé, le soixantième jour suivant la date à laquelle le Conseil Fédéral Suisse aura reçu ladite notification.

Article 9

Tout Etat membre de la Commission Internationale de l'Etat Civil pourra adhérer à la présente Convention. L'Etat désirant adhérer notifiera son intention par un acte qui sera déposé auprès du Conseil Fédéral Suisse.

Celui-ci avisera chacun des Etats contractants et le Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil de tout dépôt d'acte d'adhésion. La convention entrera en vigueur, pour l'Etat adhérent, le trentième jour suivant la date du dépôt de l'acte d'adhésion.

Le dépôt de l'acte d'adhésion ne pourra avoir lieu qu'après l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 10

La présente Convention peut être soumise à des révisions. La proposition de révision sera introduite auprès du Conseil Fédéral Suisse qui la notifiera aux divers Etats contractants ainsi qu'au Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

Article 11

La présente Convention aura une durée de dix ans à partir de la date indiquée à l'article 7, alinéa 1er.

La Convention sera renouvelée tacitement de dix ans en dix ans, sauf dénonciation.

La dénonciation devra, au moins six mois avant l'expiration du terme, être notifiée au Conseil Fédéral Suisse, qui en donnera connaissance à tous les autres Etats contractants et au Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

La dénonciation ne produira son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'aura notifiée. La Convention restera en vigueur pour les autres Etats contractants.

En foi de quoi les représentants soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Rome, le 14 septembre 1961, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil Fédéral Suisse et dont une copie certifiée conforme sera remise par la voie diplomatique à chacun des Etats contractants et au Secrétariat Général de la Commission Internationale de l'Etat Civil.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἐντεταλμένων νὰ δέχονται τὰς ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων Ἀρχῶν.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ὁμοσπονδίας Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας, τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἱταλικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Μεγάλου Δουκάτου τοῦ Λουξεμβούργου, τοῦ Βασιλείου τῆς Ὁλλανδίας, τῆς Ἑλβετικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, μέλη τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν ἀντιστοίχων Κρατῶν αὐτῶν νὰ προβαίνουν εἰς ἀναγνωρίσεις ἐξωγάμων τέκνων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν λοιπῶν συμβαλλόντων Κρατῶν, ὡς θὰ ἠδύναντο νὰ τὸ πράξουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἰδίου αὐτῶν Κράτους καὶ διευκολυνθῶσι οὕτω τοιαῦται ἀναγνωρίσεις, συμφώνησαν τὰ κατωθί:

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ πράξις διὰ τῆς ὁποίας δηλώνει τις ὅτι εἶναι ὁ πατὴρ ἐξωγάμου τέκνου ὀρίζεται διὰ τῶν λέξεων «ἀναγνώρισις μετὰ σχέσεως τέκνου» ἢ διὰ τῶν λέξεων «ἀναγνώρισις ἄνευ σχέσεως τέκνου» ἀναλό-

γως του εάν ή αναγνώρισις αυτή αποσκοπῇ εἰς τὴν δημιουργίαν ή μη νομικῆς σχέσεως πατρὸς καὶ τέκνου μεταξὺ τοῦ προβαίνοντος εἰς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τοῦ ἀναγνωριζομένου τέκνου.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων ή νομοθεσία προβλέπει μόνον τὴν ἄνευ σχέσεως τέκνου ἀναγνώρισιν εἰς τοὺς ὑπάρχουσ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων ή νομοθεσία προβλέπει τὴν μετὰ σχέσεως τέκνου ἀναγνώρισιν, ἐπιτρέπεται ὅπως προβαίνουν εἰς ἀναγνώρισιν μετὰ σχέσεως τέκνου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων ή νομοθεσία προβλέπει μόνον τὴν μετὰ σχέσεως τέκνου ἀναγνώρισιν εἰς τοὺς ὑπάρχουσ τῶν λοιπῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν ὁποίων ή νομοθεσία προβλέπει τὴν ἄνευ σχέσεως τέκνου ἀναγνώρισιν, ἐπιτρέπεται ὅπως προβαίνουν εἰς ἄνευ σχέσεως τέκνου ἀναγνώρισιν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ προβλεπόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 δηλώσεις γίνονται δεκταὶ ὑπὸ τοῦ ληξιάρχου ή πάσης ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγγωρίου δικαίου καθοριζομένους τύπους καὶ πρέπει πάντοτε ν' ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ή ἰδιαιτέρας τοῦ δηλοῦντος. Αὗται ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀξίαν ὡς ἂν εἶχαν γίναι ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τῆς χώρας τοῦ δηλοῦντος.

Ἄρθρον 5.

Τὰ κεκυρωμένα ἀντίγραφα ή ἀποσπάσματα τῶν περιεχουσῶν τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 3 προβλεπομένης δηλώσεις πράξεων, τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐκδούτης αὐτὰ ἀρχῆς, ἀπαλλάσσονται ἐπικυρώσεως ἐν τῷ ἐδάφει τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ τὰ ἐπικυρωτικά ἐγγράφα θέλουν κατατεθῇ παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ, τὸ ὁποῖον θὰ εἰδοποιήσῃ τὰ συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως ἐπικυρωτικοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρούσα σύμβασις, θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τοῦ δευτέρου ἐπικυρωτικοῦ ἐγγράφου τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

Δι' ἑκαστον συμβαλλόμενον Κράτος, ἐπικυροῦν μεταγενεστέρως τὴν σύμβασιν, αὕτη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τοῦ ἐπικυρωτικοῦ ἐγγράφου του.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἔχει ἐφαρμογὴν αὐτοδικαίως ἐφ' ὅλοκληρῳ τῆς ἐκτάσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους ἐκκτὸς συμβαλλομένου Κράτους.

Ἢὰν συμβαλλόμενον Κράτος δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν ἐπικύρωσιν τὴν προσχώρησιν ή μεταγενεστέρως, νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς ἐν ή πλείονα ἐξωμητροπολιτικά ἐδάφη του. Κράτη ή ἐδάφη τῶν ὁποίων διαχειρίζεται τὰς διεθνεῖς σχέσεις.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐν λόγῳ κοινοποίησιν εἰς ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὸ ή τὰ καθοριζόμενα ἐν τῇ κοινοποιήσει ἐδάφει τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας λήψεως τῆς ἐν λόγῳ κοινοποιήσεως παρὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου.

Πᾶν συμβαλλόμενον Κράτος, τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, δύναται ἐν συνεχείᾳ νὰ δηλώσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, ὅτι ή παρούσα Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς ἐν ή πλείονα Κράτη ή ἐδάφει προσδιοριζόμενα ἐν τῇ δηλώσει.

Τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν νέαν κοινοποίησιν εἰς ἑκάστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ ἀναφερόμενον ἐδαφος τὴν ἐξηκοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰρημένης κοινοποιήσεως παρὰ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

Πᾶν Κράτος μέλος τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν. Τὸ ἐπιθυμοῦν ὅπως προσχωρήσῃ Κράτος, θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν πρόβασιν αὐτοῦ δι' ἐγγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ Ἑλβετικῷ Ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ. Τοῦτο θὰ εἰδοποιήσῃ ἑκάστον συμβαλλόμενον Κράτος καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως περὶ πάσης καταθέσεως ἐγγράφου περὶ προσχωρήσεως. Ἡ σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὸ προσχωροῦν Κράτος τὴν τριακοστὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταθέσεως τοῦ ἐγγράφου περὶ προσχωρήσεως.

Ἡ κατάθεσις τοῦ ἐγγράφου περὶ προσχωρήσεως δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παρούσα σύμβασις δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀναθεωρήσεις.

Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως πρότασις θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν κοινοποιήσῃ εἰς τὰ διάφορα συμβαλλόμενα Κράτη, ὡς καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἄρθρον 11.

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ εἶναι δεκαετής, τῆς χρονικῆς ταύτης περιόδου ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐν ἁρθρῳ 7, παρ. 1 ἀναφερομένης ἡμερομηνίας.

Ἡ σύμβασις θὰ ἀνανεοῦται αὐτοματῶς ἀπὸ δεκαετίας εἰς δεκαετίαν ἐκτὸς ἐὰν αὕτη καταγγεῖθῃ.

Ἡ καταγγελία πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ τοῦλάχιστον ἑξ μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας εἰς τὸ Ἑλβετικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν γνωστοποιήσῃ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα συμβαλλόμενα Κράτη καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

Ἡ καταγγελία θὰ ἐπιφέρῃ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἐναντι τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ τὴν ἔχῃ κοινοποιήσει. Ἡ

αύξασιν θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα Κράτη.

Εἰς πίστωσιν οἱ υπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Ρώμῃ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1961 εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον ὅπερ θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ἑλβετικού Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ ὁποῖου ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ ἀποσταλῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς Προσωπικῆς Καταστάσεως.

*Ἀρθρον δεῦτερον.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ παρόντος κυρουμένης Συμβάσεως, ὁρίζονται ὡς ἀρμόδιοι ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ δύναται νὰ γίνηται ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τῆς Συμβάσεως προβλεπόμενη δήλωσις, τὰ κατὰ τόπους ἀρμόδια ληξιπαραγίᾳ ἢ συμβολαιογράφου.

*Ἀρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τῆς διὰ τοῦτου κυρουμένης Συμβάσεως καθοριζομένης ἡμέρας.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κύρωθεις, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 874

Περὶ κυρώσεως τῆς εἰς Ἀθήνας τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1977 ὑπογραφείσης Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν οὐσιαστικὴν σεισμολογικὴν σταθμὸν εἰς Κύπρον.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

*Ἀρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ὑστὶν νόμου ἡ εἰς Ἀθήνας τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1977 ὑπογραφείσα Σύμβασις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν σύστασιν σεισμολογικοῦ σταθμοῦ εἰς Κύπρον τῆς ὁποίας τὸ καίμενον εἰς τὸ πρῶτότυπον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν σύστασιν Σεισμολογικοῦ Σταθμοῦ ἐν Κύπρῳ.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου ἐπιθυμοῦσι νὰ συνεργασθοῦν εἰς τὸν τομέα τῶν σεισμολογικῶν φαινομένων εἰς Κύπρον καὶ ἀναγνωρίζουσι ὅτι ἐκ τῆς συνεργασίας αὐτῆς θὰ προκύψῃ ὄφελος δι' ἀμφοτέρους τὰς χώρας, συνεφώνησαν καὶ συναπεδέχθησαν τὰ ἀκόλουθα:

*Ἀρθρον 1.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τοῦ ἀνωτέρου μανθῦου τῆς γῆς, ὅστις εἰδικῶς εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κύπρου παρουσιάζεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς ὡς ἐπίσης καὶ τῶν σεισμολογικῶν φαινομένων τῆς Κύπρου, ἰδρύεται Σεισμολογικὸς Σταθμὸς εἰς Κύπρον ὅστις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν κοινὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Γεωδυναμικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Τμήματος Γεωλογικῆς Ἐπισκοπήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου. Ἡ εὐρυθμὸς λειτουργία τοῦ ἐν λόγω Σταθμοῦ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως.

*Ἀρθρον 2.

Ὁ Ἐπιστημονικὸς ἐξοπλισμὸς τοῦ ἀνωτέρου Σταθμοῦ ὅστις παραχωρεῖται κατὰ χρῆσιν κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ἀνήκει κατὰ κυριότητα ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸ Γεωδυναμικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν.

*Ἀρθρον 3.

Ἡ χρῆσις καὶ ἐπιστημονικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δεδομένων τοῦ ἀνωτέρου Σταθμοῦ θὰ γίνηται τότεν ὑπὸ τοῦ Γεωδυναμικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν ὅσον καὶ τοῦ Τμήματος Γεωλογικῆς Ἐπισκοπήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου τῇ συναινέσει τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ παραχώρησις τῆς ἐν λόγω χρήσεως εἰς οἰονδήποτε τρίτον.

*Ἀρθρον 4.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ κτιρίου καταλαμβάνοντος ἐμβαδὸν περὶπου 70 τ.μ. ὅπερ θὰ στεγάσῃ τὰς συσκευάς, διατάξεις καὶ λοιπὰ παρελκόμενα τοῦ Σεισμολογικοῦ Σταθμοῦ θὰ συντελεσθῇ ἐκπᾶνσις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου.

*Ἀρθρον 5.

Ἡ ἐν γένει λειτουργία καὶ ἡ συντήρησις τοῦ Σεισμολογικοῦ Σταθμοῦ (ἥτοι εἰς ἐπιστημονικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν ὑπηρετήσεως καὶ ἡ προμήθεια διαφόρων ὑλικῶν) θὰ βαρύνουν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

*Ἀρθρον 6.

Ἡ εἰς Κύπρον ἐγκατάστασις καὶ ἡ ἐν ἀρχῇ θέσις εἰς λειτουργίαν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Σταθμοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ προσωπικοῦ καὶ δαπάναις τοῦ Γεωδυναμικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν, ὅπερ τοῦλάχιστον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπᾶξ τοῦ ἔτους θὰ ἀσκή τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν ὀργάνων τοῦ Σταθμοῦ. Μερίμνη τοῦ αὐτοῦ Ἰνστιτούτου καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διαφύλαξεως τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ ἐν λόγω Σταθμοῦ θὰ ἀποστελλώνται τὰ ἀναγκαζόμενα ὄργανα, διατάξεις καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα.

*Ἀρθρον 7.

Ἡ ἐξ Ἑλλάδος εἰς Κύπρον ἐξαγωγή τῶν ὀργάνων τοῦ Σταθμοῦ τούτου μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ πραγματοποιεῖται ἐλευθέρως καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης διατυπώσεως. Ἐπίσης εἶναι ἐλευθέρως καὶ ἀπηλλαγμένη παντὸς φόρου δασμοῦ καὶ τέλους, πᾶσα εἰσαγωγή ἐκ Κύπρου εἰς Ἑλλάδα παντὸς ὄργανου, συστατικοῦ ἢ παραρτήματος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Σταθμοῦ εἰς οἰονδήποτε χρόνον ἤθελε συντελεσθῇ αὕτη εἴτε

ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀντικαταστάσεως εἴτε ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐπισκευῆς τούτου.

Τὰ ἐκ τοῦ Σταθμοῦ τούτου προκύπτοντα ἐν γένει ἐπιστημονικά στοιχεῖα (ταινίαι ἀναγραφῆς σεισμογραμμάτων κ.λπ.) εἰσάγονται ἐλευθέρως ἐν Ἑλλάδι καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένα παντὸς φόρου, δαπνῶ καὶ τέλους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκτελεῖται καὶ ἡ ἐντεῦθεν εἰς Κύπρον ἐπανεξαγωγή τῶν αὐτῶν ἐπιστημονικῶν στοιχείων. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀκριβῶς προϋποθέσεις, συντελεῖται καὶ πᾶσα συναφὴς εἰσαγωγή ἐν Κύπρῳ ὡς καὶ ἡ ἐκεῖθεν πρὸς Ἑλλάδα ἐξαγωγή.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παρούσα Σύμβασις συνομολογεῖται διὰ χρονικὴν περίοδον δέκα ἐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν πάροδον ταύτης δύναται νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἐγγράφου δηλώσεως καὶ διὰ ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἤθελε καταγγεῖλαι ἐγγράφως ὑφ' ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐξ ἑξέ μηνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως ταύτης.

Ἐν περιπτώσει καταγγελίας τῆς συμβάσεως εἶναι δυνατὴ ἡ διαπραγματεύσις μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν δυνατότητα καὶ τὸν τρόπον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς ρηματικῶν διακοινώσεων μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ὅτι αὕτη ἔτυχε τῆς ἐπικυρώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος καὶ νομοθεσίας ἐκάστου τούτων.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1977 εἰς δύο πρωτότυπα εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων λαβόντος ἀπὸ ἐν πρωτότυπον ἀμφοτέρων δεόντως ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑλλάδος
ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου
ΦΡΙΞΟΣ ΚΟΛΩΤΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ **ΙΩΑΝ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ